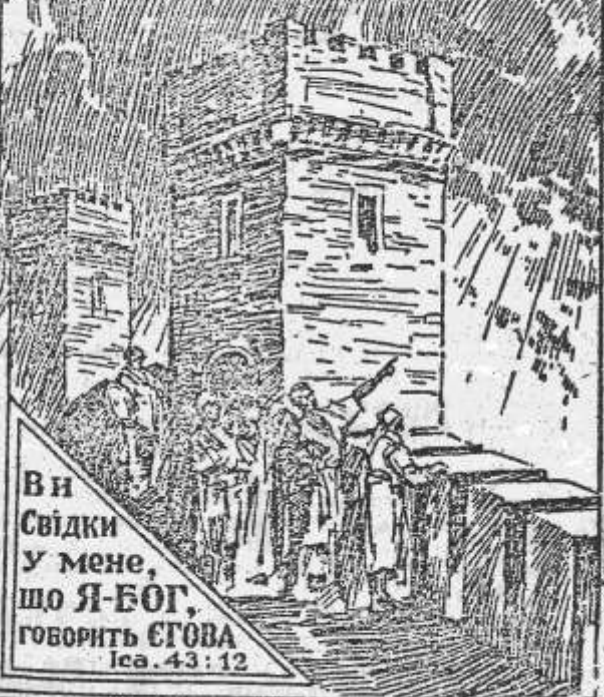




ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа



Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГОВА
Іса. 43:12

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?" Ісаїі 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LIII. МІСЯЧНИК № 6
Червень, (June) 1932

ЗМІСТ:

Оголошення Ім'я Єгови (Часть 2)	83
Сироти і Вдови	85
Вірні і Мало Вірні	86
Прообраз Армагедону	88
Питання до Студії	89
Оголошення Ім'я Єгови (Часть 3)	90
Війна в Розвою	93
Образ Остапка	94
Вотіха для Поиженых	94
Питання до Студії	95
Тексти на Освідчення	95
Добрі Надії на Рік 1932-1933	96

© W.T.B. 715

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBERGEN Secretary

"Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми"—Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВПРАЗНО УЧІТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од вікін до вікін, Сотворитель неба й землі й датель життя для усіх створінь; що Льогоє був початком Його творіння й активним слугою в творенні всіх річей; що той Льогоє тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в яську славу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинівником заміри Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щобі вартути вину для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив Його понад усяк творіння й понад усі імена і одгнун Його у яську славу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сноп, і що Ісус Христос є Головою її й правдивим царем світа; що помазані й вірні послідувачі Ісуса Христа—се діти Снопу, члени Бгової організації і Його свідки, котрі ч задача й привілей є свідувати про найкращість Єгови, голосити про Його заміра вгаляля людства, про які навчає Біблія, й вести овод царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі владсти, котрий скинув Сатану з неба й зацп установити Воєне царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під авадюю Христа, котре те царство вже тепер вчалося; що незадолго Господь знищить сатанську організацію і установити справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

ДЛЯ РОЗВАГИ

Дорогий Брате Рутерфорд:

Слідуче питання є піддане для розваги як різнож і для відповіди; бо, я надіюсь, що если се питання є задорою або грунтоване, то воно буде розсуджене в ширші мїрі у "Вартовій Башті" в властний часі.

Після слів апостола Павла, святий дух установив старших надглядателями стада Бжого. Тепер же, відколи Господь самий стався надглядателем Снопу, чи є се на місці дальше уповажити службу старших?

Висшими словами сказати, чи не була се воля Господня, щоб ограничити юрисдикцію старших до часу неприсутности Господа Ісуса Христа, зачинаючи з Його вознесенням, й з сиканням святого духа, а триваючи аж до відобрання святого духа яко провідника або учителя, й приходом Ісуса Христа до храму?

Сильний доказ сього можна знайти в сім, що в минулих нару роках було багато місця для критиковання старших, а головне

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тім цілі, щобі помочи людем пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку св. Письма для помочи свідків Єгови. Він містить матеріял для систематичного студіювання Біблії й доставчає учителів для одних або для громади людей, що шире студіюють Біблію. Він поміщує відповідний матеріял для проповідування через радіо й для вищих знарядій публічного лаучення з св. Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він підковито відданий й відділений від усіх партій, сект або євнських організацій. Він підковито й безбашково стоїть по стороні царства Бога Єгови під провіданням Христа, Його любого Царя. Він не прибриває домагаючої мїни, а радше заохочує до уважного й критичного розсїджування свого змісту в світлі св. Письма. Він по мішається в жодні суперечности, які Його стерїнки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах владстє \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової перекла, експрес ордер, або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краю. З інших країв можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Загранічні Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African 6 Lelie Street, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случай адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросят. Ми радше бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмєнну апликацію кождого року.

Увага для передплатників: Письму за стримулу передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хїба що є се попросити. Змінення адрес для тих, що повідомлять, робимо в протазі одного місяця. Однй місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.

Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

віз 1922 в. Показані до служби, много з них були відкриті яко "терня з боці" Товариства, директорів, організацій служби, й всім шччим працівникам Господнім. Вибірання їх до позичії старших унв. азось яко після "воли Божої" через святого духа, однак, часто показувалось що вони були проти "розсудку Господнього", який був відкритий Товариством.

Чи не розумим се є уришувати, що з відобранням святого духа азетля час кінца уряду церковного від "радіо до горн", й що приход Царя до свого храму назначує час коли уряд церковний має вти "з престала в пнз"? І если так, чи не маємо ми тепер подвійну організацію, управлену з "престала в пнз" і з "радіо до горн"?

Если відповіть є в згеді з сїм питанням, то чи не бузоб се добре й для інтересів царства, й в згеді з Писанням, аніжже старших і ділків, а замість них установити здібних провідників в той самий спосіб як директори служби є вибирани?

З християнською любовю, через Воєне ласку, остаюсь,

Ч. Моррелл, Онтаріо.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

VOL. LIII.

Червень, 1932

№ 6

ОГОЛОШЕННЯ ІМЯ ЄГОВИ

«Співайте Богу, величайте ім'я Його! Зробіть дорогу тому, хто проходить крізь пустині — ЯГ ім'я Його — і радується перед ним!» — Пс. 68:4, англ. перекл.

Часть 2

ЄГОВА вибрав Сиона, столицне місто своєї великої організації, яко місце свого пробутку. Він осівся там через свого любого Царя. Отже настав час веселого співу, щоби оголосити Його ім'я для тих, що мають уші до слухання. Всі інші у своїм часі будуть змушені пізнати, що Єгова — Бог. Се що Він приказав "величати своє ім'я" ясно показує, що в часі словнення сього пророцтва Він обявить значіння свого ім'я. Він перший раз обявив своє ім'я "Єгова" Мойсейові; і в четвертім верші тієї Псалми є сказано: "Величайте, ім'я Його — ЯГ". (англ. перек.) Се отже становить часть нової Пісні в котрій говорить ся про значіння Єгово-го ім'я.

* "Співайте Господеві [Єгові] пісню нову, співайте Господеві [Єгові] вся земля!" (Пс. 96: 1) "Заспівайте Господеві пісню нову; Він бо сотворив чудеса; правиця Його і святе рамя Його дали побіду йому." (Пс. 98: 1) "Боже, [Єгово], нову пісню тобі заспівую, на псалтирі десятиструній до похвальної пісні тобі заграю." (Пс. 144: 9) "Заспівайте Господеві [Єгові] нову пісню, хвалу Його в соборі праведних Його!" — Пс. 149: 1.

* Се вже аж по приході Ісуса Христа до храму Єгови, і коли Він відкрив значіння імені Єгови, що останок зачав співати сю Пісню. Не є се загальне спасення чоловіка, що побуджує сю пісню хвалення; але якийсь особливий акт побіди, що дає інспірацію сій Пісні. В часі коли останок зачав співати сю пісню, Єгова встановив свого любого Сина на своїй горі Сион і приказав сьому **любому Цареві** викинути Сатану з неба і зломати Його силу на землі. В 1919 р. Господь визволив останок люду свого з неволі вавилонської, земської части сатанської організації, щоби вони йшли й голосили про Його ім'я і Його царство. Тоді Він обявив їм, що Сион став відбудований, і Він дав останкові зрозуміти велике питання, яке був порушив вогор відносно Його ім'я й слова. Він показав, що незадовго се велике питання буде на віки рі-

шене по стороні й на славу Бога Єгови. Він дав останкові зрозуміти, що ім'я Єгови означає Його заміри відносно Його людей, і тоді Він показав, що останок мусить бути Його свідками на землі. Сі то великі правди були відкриті останкові. Вони побудили сю пісню, і останок любить Єгову і радується бути занятим в співанню сеї Пісні на хвалу Його імені.

* В поправленім перекладі сей четвертий верш звучить: "Робіть дорогу тому, що їде через пустиню." Через свого пророка Бог показує, що тоді повстане дорога для останка народу Його, котрий то нарід остався з Ассирії, котра по смерті Ісаїї була завоювана Вавилоном. "А тоді останок народу Його, що зостанесь від Ассура, мати ме шлях ще ширший, як мав Ізраїль, вийшовши з землі Єгипетської." (Іса. 11:16) Се сталось потім, як Господь прийшов до храму, що останкові Його люду на землі було дозволено вийти на шлях і повернути до Сиону, де Єгова тепер появилсь у своїй славі.

* "Той день", котрий Господь сотворив, уже зачався. Задача останка в сім часі є ясна, відносно чого писання говорить. "І промовивши того дня: Славлю тебе, Господи! Ти гнівався на мене, але одвернув еси гнів твій і потішив мене. Оце Бог — спаситель мій: я вповаю на Його й не збоюся; Господь бо — сила моя, й пісня моя — Господь; він стався мені спасенням. Співайте Господеві, що він учинив велике, — нехай дознаються про се по всій землі!" — Іса. 12: 1, 2, 5.

* Єгова, відбудувавши Сион і осівшись в нім, став величним в Сионі; і тому є написано: "Великий Господь на Сионі, і високий над усіма народами. Нехай славлять ім'я Його: велике, страшне — святе воно!" (Пс. 99: 2, 3) Се дальше доказує, що шістьдесять восьма Псалма відноситься до теперішнього часу і є покаром на часі для Божих помазаних людей в сім часі. Бути свідомим сього приносить силу й заохочення.

РІВНИНИ ПУСТИНИ

В Поправленій Версії сей четвертий верш звучить: "Будуйте шлях для того, хто іде [на небесах] через пустині." Інший переклад знов звучить: "Той що іде через рівнини пуці." Уповажнений переклад звучить: "Величайте імя того, що іде на небесах." Слово "небеса" вжите тут походить від єврейського слова *арабаг*, і переложене на те саме слово, що слово "небеса" у восьмій і трицять третім верші тієї псалми. Лишень в сім четвертім верші те слово *арабаг* є переложене на "небеса", а в інших місцях воно є переложене на пустиню, рівнину або пуцу. Се вказує, що псалміста взяв свій образ з минушини, коли стовпи хмари, представляючи присутність Єгови, і також скриня завіту, котру несли на раменах священники, проводячи Ізраїля через пустиню до Канаан землі. Священники, несучи скриню завіту на своїх раменах, представляли в малій мірі, як Бог Єгова ідить на своїй священничій організації, так званій священство по чину Мелхизедика. Уся країна між Єгиптом а Канааном була пустинню й була засилена ворогами Ізраїля, і для того представляла стан недовірства й непослушства Богу. Ізраїльтяни мусіли перейти через сю пустиню в їх дорозі до землі спочинку.

Аргумент апостола Павла відносно сеї справи, як про се говорить апостол в листі до Жидів 3: 7-16 і 4: 1-11, є, що Канаан представляв стан віри і спочинку в Єгові і Його старання о його людей, і що ті, що мають віру в Бога й Христа, входять тепер в цілковитий відпочинок. Отже Ізраїльтяни, йдучи через пустиню Канаан із скринєю завіту на раменах священників, представляли, як Єгова іде й провадить свою організацію через стан пустині. Про се писання каже: "І рушили від Абарим гір та й отаборились на степах Моабських, на Йордані проти Ерохону. І отаборились на Йордані, від Бет Езімота до Абель-Ситтима на рівнинах Мойба. І промовив Господь на рівнинах Мойських." — 4 Мойс. 33: 48-50.

Слово "рівнина" являється кілька разів в повисших текстах і є взяте з єврейського слова *арабаг*, що значить пустиня. Сповнення пророцтва сеї Псалми, т. є 'хто приходить крізь пустиню', значить, що Єгова іде на своїй організації і провадить її через пустиню або пустий край ворожий, що є світ, й провадить свій завітуючий наряд до безпечного місця в Сионі до міста живого Бога, небесного Єрусалиму, і до множества ангелів, до збору церкви первородних; котрі є записані на небесах. (Жидів 12: 22, 23) Як Ізраїльтяни були в пустім краю ворога, але не належали до нього, так і тепер Божий вірний останок знаходиться в світі, але не є частию світа; і котрий то світ або органі-

зація для останка є ворогом і неприятелем, і пустинню, де нема життя-даючої поживи для них, і останок' окружений навкола небезпекою і смертю. Отже Єгова є їх захистом, їх силою, й їх піснею. Останок знаходиться в пустім краю або в обставинах безводних і безплідних для Бога. Тепер Божий останок мусить поступати дорогою через пуцу і йти шляхом через пуцу о яку постарався предвічний Цар для них, котру дорогу збудовано для їх добра; і в своїм часі всі інші люди, котрі схотять життя, будуть мусіли ступати тим шляхом. Той великий шлях провадить до Сиона, де перебуває Єгова через свого представителя Ісуса Христа. — Іса. 35: 8; 62: 10.

У ворожім краю знаходиться велике число людей котрі не належать до урядової части сатанської організації, але котрі є під її силою й впливом. Сі мусять мати еще нагоду пити воду з ріки, котра тече від престола й храму Божого. В гармонії з сим є написано: "І промовив до мене: Ся вода тече в восточню сторону краю, попливе рівниною та й увійде в море; і зробляться води його здоровими." (Езек. 47: 8) (Гл. також Одкр. 22: 1, 2; *Світло* II, стр. 255, 256.)

Вірою і з ласки Бога Єгови останок тепер бачить сі річи і для того "підносить пісню" хвалення тому, що "проходить крізь пустині" побідносно через ворожий край. В послушенстві до Божих заповідей вони "рівняють дорогу" для людей, підносять стяг Єгови, і провадять до царства. (Іса. 62: 10) Вони величають Всевишнього імям Єгова, і радуються перед Ним. Се здається говорити, що імя ЯГ (Єгова) бере першенство над усіма іншими божественними іменами. Воно звертає вагу на Його замір і пригадує людям, що вже прийшов час для Єгови докінчити всі свої заміри котрі Він записав у Біблії як керівництво для чоловіка, а понад усе, Він замірив оправдати своє славне імя.

Се, що останок радуватися ме перед Господом, показують виразно слова пророка: "Веселися, Синова дочко, викликай радісно, дочко Єрусалимська. Се Цар твій надходить до тебе, справедливий і спасаючий, тихий — сидяче на осли, сині яремної ослівців." (Зах. 9: 9) Се що ізраїльський володар їхав на ослати в часі своєї коронації, символічно представляло цілковите й добровільне послушенство Богу Єгові. Коли цар мав бути коронований, він мусів їхати верхом на ослі. (Суд. 5: 10; 2 Парал. 23: 9-11) Ісус сповнив се пророцтво в меншій мірі коли Він вїхав в Єрусалим, представляючи себе як Царя, і тоді явився в Храмі. (Мат. 21: 2-9) Коли Він прийшов до храму Єгови в 1918 р. і представив себе як Царя, Він сповнив

се пророцтво в повній мірі, і се зазначило початок великої радості для дочки Сионської або дітей Божої організації.

СИРОТИ І ВДОВИ

¹³ Дитина відділена від свого отця стає предметом наруги через інших, а знов вдова стає опущена. Єгова є Отцем сиріт і заступником вдів. Відносячися до Єгови в тій Псалмі сказано: "Батько сиротам і суддя вдовам Бог у святому домі своїм." (Пс. 68:5) Божий останок на землі знаходиться в стані відлучення від світа і про котрих псалміста говорить як про "сироти" задля слідуючих причин: (1) Тому що вони з послухенства до заповідей "забули свій нарід і дім батька свого." (Пс. 45:10); (2) тому що їх полишили всі земні приятелі й вони шукають помочи й сили від Бога Єгови: "Бо коли б покинули мене батько мій і рідня мати, то Господь прийняв би мене. Вкажи мені, Господи, дорогу твою, і провадь мене по простій стежці задля ворогів моїх!" (Пс. 27:10;11); і (3) тому що підчас несприятності Ісуса Христа, аж до приходу Його до храму, сі були полишені сиротами, але Господь вислав ім св. духа заступатись і помагати їм. (Йоана 14:18) Тепер дух святий як помічник забраний від них, а Єгова через Ісуса Христа є присутній з ними. Діти без отця потребують оборони й охорони, і тому ціль Єгови є навчити останка: "Він виконує суд для сиріт і вдовиць, і милує приходня даючи йому хліб і одіж." — 5 Мойс. 10:18.

¹⁴ В іншій перекладі сей текст 5 книги Мойсея звучить: "Виконує пімсту за сиріт і вдів, і любить проходня і дає їм поживу і одіж." (Ром.) В гармонії з сим псалміста каже: "Встань, Господи Боже, піднеси руку твою, не забудь нужденних! Ти бачив, бо ти поглядаєш на тісноту й муку, щоб віддати рукою твоєю; на тебе вповає нещасний, ти еси поміч сиротині. Щоб судити правду сиротині і пригнобленому, щоб чоловік, що із землі взявся, не лякав більше." — Пс. 10:12, 14, 18.

¹⁵ Управителі сього світа бачать, що Божий нарід є доптаний, нівечиний і зневірений, але вони не помагають ані не потішають його. Промовляючи до них через свого пророка Єгова каже: "Признайте правду бідному і сиротині; оправдайте нужденного і вбогого. Визвольте бідодашнього і нужденного, спасайте його з руки беззаконних!" — Пс. 82:3, 4.

¹⁶ Але володарі відмовляються се чинити, і тому Єгова азяв в свої руки сю задачу, і тому Його пророк говорить: "Господь захожих заступає, він сироту і вдову піддержує; а дорогу беззаконних на бік повертає." (Пс. 146:9) Се Бог зачав виконувати коли Він появився в

своїм храмі через свого великого Представителя Ісуса Христа.

¹⁷ В "Християнстві" знаходиться много дітей, котрі є без отця, і ворохобного духа, тому що вони були запроваджені в блуд через духовенство і головних з їх стада. Про сих Єгова говорить через свого пророка: "Провідники сього народу поведуть його блудом, а ті, що даються їм вести — погинуть. Тим не мати ме Господь утіхи й з хлопців у його, та й сиріт і вдовиць його не помилює; бо вони всі зледаціли, всі вони нещирі, та й всі уста безжовності повні. Та й ще гнів його не одвернесь і рука його все ще простягнута." (Іса. 9:16, 17) Сі бунтівники вповали на людську силу, і тому їх сила впала. Ті, що вповають на Господа і виконують Його заповіді, сі отримують поміч з Його рук.

¹⁸ Єгова є Суддею, Заступником і Мстителем за своїх дітей. "Полиши тільки твої сироти, я не дам їм загинути, та й вдови твої нехай вповають на мене." (Ерем. 49:11) Еврейське слово "вдова", ужите псалмістом в першій верші котрій тут розбираємо, є в числі многім і в іншій місці св. Письма воно переложене на "пусті дом" або "пусті місця". (Іса. 13:22; Езек. 19:7) Те слово також значить пусте місце або стан. Та велика "вдова", котрої заступником і оборонцем Єгова, се — Сион, Його організація. Приходить час коли її стан адовування скінчиться й наруги перестануть, і Єгова каже до неї: "Не бійся, не дознаєш стыду; не лякайся, не зазнаєш наруги; забудеш сором молодощів своїх, і не згадаєш більше зневаги свого вдовування. Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми." — Іса. 54:4, 13. (Гляди В.Б. 1931, стр. 323)

¹⁹ В часі переслідування від 1917 до 1919 р. земна часть Божої організації була спустошена, наче вдова, і клик вірних членів її був висказаний словами пророка: "Спогадай же, Господи, що з нами сталося; зглянься подивися на пониження наше! Наше наслідде досталось невіром, дом наш — чужим чуженицям; ми сироти — безбатченки, матері наш — вдовиці. Нас наганяють, бючи в потилицю, а в роботі нема нам відпочинку." — Плач Ерем. 5:1-3, 5.

²⁰ З початку періоду переслідування Господь прийшов до храму в цілі суду, і тоді Він став заступатись за вдову і за сиротами: "Ось, я посилаю ангела мого, а він приготує дорогу передо мною, й негайно за сим прийде в храм свій, що його шукаєте, — Ангел завіту, що його бажаєте; ось, він йде, говорить Господь Саваот. Прийду до вас, щоб судити суд, й буду скорим свідком проти чарівників, перелобників і тих, що божаться льживо, що вдержують плату поденного робітника, притісня-

ють удовиць і сиріт та відпихають од себе приходня й не бояться мене, говорить Господь Саваот." — Мал. 3: 1, 5.

²¹ Прийшов час коли ворог і його організація мусить бути знищена. Його дім був гордий, зухвалий і гноблючий; для того написано: "Дім надутих розвалить Господь, а межу вдовину утвердить." (Прип. 15: 25) В 1918 р. Егова зачав відбудовувати Сион, і тоді то Він зробив ту вдову плідною і її діти зачали славити Його ім'я; і відносно сього написано: "Що дає неплідній жити вдома, як щаслива синів мати." (Пс. 113: 9) Тоді зачала Божа жінка отримувати дім відносно Його земних дітей, і тоді настав час радості, і та радість ще і тепер продовжується.

²² Слова п'ятого вершика Псалми шістьдесять восьмої, а іменню, "Бог у святому домі своїм", здається відносяться до Його храму, а не до Його загального дому в небі. (Аввак. 2: 20) Сі слова показують об'явлення Божої любови до тих, що знаходяться в Його організації. Се Його місце мешкання, де Він перебуває через свого представителя Ісуса Христа. (Пс. 132: 13-15) В книзі Паралипомена є написано, що Егова "жалував . . . свій народ і пробуток свій." (2 Паралип. 36: 15) Яко дальший доказ, що се відноситься до храму, т. є до місця де Його ім'я шановане, псалміста каже: "Господи, я полюбив красоту дому твого і оселлю величя твого." (Пс. 26: 8) Егова є Суддя й Оправдателем своїх людей в Сионі. Ті діти є приведені перед лице їх Отця, великого Егови, і Його організації, котра то організація була переднійше в стані вдювання, але тепер стала плідна і доглядає дому, і тому радість витає в Його організації. Між усіма дітьми тієї організації витає радість і великий мир. Егова — їх Отцем і Учителем, і тепер всі вони є навчені Богом. — Іса. 54: 13.

ВІРНІ В МАЛО ВІРНІ

²³ З починку та пісня каже: "Одиноким дає Бог жити в купі в одній домівці, закованих виводить на волю до щастя; ворохобникам же дає місце в пустині." (Пс. 68: 6) У *Вартовій Башті* (англ.) з жовтня 15. 1926, розбираючи тексти відносно вязнів або великої громади кляси, сі слова Псалми, т. є "одиноким дає Бог жити в домівці" були ограничені до великої громади кляси. Тепер з ласки Божої справа виглядає яснійша. Сей верш здається ясно відноситься до трьох різних кляс, а іменню: (1) до вірного останка, або "вірного і розумного слуги" кляси; (2) до великої громади; а (3) до "чоловіка гріха", "сина погібелі". Очевидно сі три кляси є тут показані, щоби посвячені Богу могли бачити й розуміти Його ласкаве розпор-

ядження для тих, що люблять Його. В іншому перекладі сей текст звучить так: "Хто приводить самотніх до дому." (Ром.) В сім вершику псалми се одинокє місце де слово єврейське "яліл" переложене на "одинокє". На підставі різних авторитетів, те слово значить *збідняння*; т. є *сидний*; і можна його розуміти також *олюблений*, також *самотний*; *життя*; *дорогий*; *сидне*; і *єдине життя*. Яко доказ сього читаємо от сі тексти: "Возьми сина твого, єдиного твого [я-хід] Ісаака." (1 Мойс. 22: 2, 16) Ще інший: "Сохрани від меча душу мою вбогу; мою олюблену [єдину] від сил собачих." (Довр. перек.) (Пс. 22: 20) "Господи, як довго будеш придивлятися? Верни душу мою з спустошення їх. Від дівчуків одинокою мою!" — Пс. 35: 17.

²⁴ Те саме слово переложене на "єдиний" в слідуєчих текстах: "Як бо й сам був у панотця мого любимою дитиною, й неначе єдиною у ньки моєї." (Прип. 4: 3) Те саме слово переложене на "єдиний син" в Еремії 2: 26. Те саме єврейське слово переложене на "одиноків" в Амоса 8: 10; Захарії 12: 10. Те саме єврейське слово є переложене на "бідний" в слідуєчим тексті: "Зглянься на мене, і помилуй! Бо я одинокий і бідний." (Пс. 25: 16) Сі тексти доказують, що слово "одинокє" в шестім верші сеї псалми, котру тепер розбираємо, відноситься до дітей Сиону, Божого вірного останка кляси.

²⁵ По народженню "сина хлопяти" (царства, Одрк. 12: 5) Сион породив своїх дітей. "Сион . . . ледви почав боліти, а вже й породив синів своїх." (Іса. 66: 8) Тоді настав час радості. Божа жінка, символ Його організації, була неплідна аж поки Він посадив свого Царя на своїм престолі, і тоді її діти народились. В той то час неплідна жінка Сион, зачала порядкувати домом. "Що дає неплідній жити в домі, як щаслива синів мати." (Пс. 113: 9) Коли Господь прийшов до свого храму і відбудував Сион, і коли її діти народились, тоді Пісня хвалення зачалась співати радісно через її дітей, щоби оголосити царство й ім'я Егови, виглядаючи оправдання імені Егового, в чім з Його ласки вірні мають привилей. Факти показують, що "вірний слуга" кляси, хотий вельми олюблена Господом, була відділена, самотна, й опущена аж Господь зачав відкривати своїм вірним, що царство народилось, і що вірні послідувателі Ісуса Христа мали привилей голосити Царя й царство на славу імені Бога Егови. Сих самотніх або відділених Егова помістив в "домівці", с. т. в організації своїй, в домі Господнім; і він привів їх в стан єдності з Христом. Отже сі олюблені одиниці бачать "око в око", і в гармонії з сим зачали голосити добру новину царства і про день оправ-

дання імени Єгови. Отже ясным є, що та частина псалми: "Бог дає жити вкупі в одній домівці", відноситься до вірного останка і показує їх єдність і щастя, радість і злуку.

ВЯЗНІ

²⁶ Після поправленої версії, то шестий верш шістьдесят восьмої Псалми звучить так: "Одиним дає Бог жити в купі в одній домівці, в'язнів виводить на волю до щастя; ворохобникам же дає місце в пустині." *Вартова Башта* з 15. жовтня, 1926. (англ.) властиво пристусовує "в'язнів" в сім тексті до "великої громади". Се заключення вповні попирають слідуючі тексти: "Я Господь, покликав тебе на правду, й буду держати тебе за руку, й берегти тебе, й поставлю тебе у завіт народам за світло невірним; щоб очі сліпим одчиняти; щоб виводити в'язнів із в'язниці, а сидячих у темряві — з темниці." (Іса. 42: 6, 7) "Нехай дійде до тебе стогнання невольника! По великості рамени твого сохрани дітей смерті!" (Пс. 79: 11) "Щоб почути стогнання невольника, щоб розкувати дітей смерті." (Пс. 102: 20) "Сиділи вони в темі і в тіні смерті, сковані нуждою і залізом." (Пс. 107: 10) Ті, з котрих складається велика громада, стогнуть і кричать, тому що їх стримує організація, котра підступом і фальшивством взяла імя Ісуса Христа на себе. Духовенство й головні з їх отар тримають покірних як в'язнів. Вони є назначені на смерть, тому що вони зробили угоду з Богом чинити Його волю, вповноваючи на заслуги Ісуса Христа, котра то угода провадить до їх смерті яко людські сотворіння, щоб вони могли жити як духові сотворіння. Вони мусять умерти як людські істоти, і будуть збуджені зі смерті до духового стану, в котрім то часі їм буде даний привилей служити Богу перед Його престолом. — Одрк. 7: 15.

Ворохобини

²⁷ Слова: "ворохобникам же дає місце в пустині" — в иншій перекладі звучать: "Ворохобникам дає місце в сонце спаленім краю." (Ром.) Між Ізраїльтянами, Божою типічною клясою, знаходилась ворохобна кляса, і можна сподіватись, що подібна ворохобна кляса по'явиться між тими, що зробили угоду через жертву, щоб чинити волю Божу. Ізраїльтяни терпіли також від зпертости і ворохобнечи. Можна сподіватись, що і ми знайдемо сю саму річ між тими, що були запрошені до царства. Яків, котрому було дане першенство й ласку з руки Єгови, представляв вірних, котрих Господь Бог уживав до доручування свідчення Ісуса Христа, т. є ту клясу послідувателів Ісуса з котрої складається "вірний й правдивий"

слуга. Для того написано: "Він бо поставив свідчення своє в Якові, і положив закон в Ізраїлі, заповідаючи батькам нашим, щоб синам своїм переказати, щоб на Бога вповали, і про діла Божі не забували, і заповіді його сповняли, і не були, як батьки їх, рід непокірний і ворохобливий, рід, що не статкував серцем, котрого дух не був вірний Богу." — Пс. 78: 5, 7, 8.

²⁸ Єгова пояснив виразно у своїм Слові, що хто хоче бути вірним Йому, той мусять служити Йому з любови до Нього або з несамолюбного посвячення Йому; що з приходом Його царства вони мусять бути свідками для Єгови і розказувати добру новину для народів землі яко свідцтво й яко остопогу о Божім замірі, перед тим, нім остаточний кінець прийде на сатанську організацію. Вони мусять розказувати людям, що Єгова — єдиний правдивий Бог, і що Сатана й його організація є фальшиві, і противляться Богу й царству й мусять бути знищені. Вони мусять нести свідцтво про імя Єгови й про Його царство з радістю, і виглядати оправдання Божого імени. Ті, що були взяті в угоду о царство діляться на дві кляси: одна кляса служить Господу з любови; а друга з самолюбства, т. є щоби дістались в будучні на позицію слави й чести. Ся послідна кляса відмовляється вірити, що в 1914 р. зачалось царство, котре символічно є представлене через народження "сина хлопяти". Вони також не хотять вірувати, що Господь прийшов до свого храму в 1918 р. Вони не хотять сповняти своєї угоди й виконувати обітниці Господеві, і не оціняють ласк які вони отримали. "Не сповнили завіту Божого, і не схотіли ходити в законі Його. Забули діла його і чудеса його котрі явив їм." — Пс. 78: 10, 11.

²⁹ Усі, що відповіли на поклик до царства мали статися співнаслідниками з Ісусом Христом, если їх мотива в служенні Господу була з несамолюбства і если вони будуть вірні аж до кінця. Про таких говориться як про князів, про котрих Господь через псалміста каже: "Він кидає сором на князів, [тих, що колись мали бути царями в царстві з Ісусом Христом] і велить їм блукати в безлюдді [в пустім місці де нема поживи], і в безводді; бідного [бідні духом, котрі цілковито посвятились з несамолюбства Богу] він з нужди видвигає, і роди його [сеї вірної кляси], як стадо, розмножує." Далше Господь каже: "Щирі серцем побачать се і звеселяться, і всяка несправедливість заціпить уста свої. Хто мудрий, той замінить ті речі, і нехай зрозуміють милості Господеві." (Пс. 107: 40-43) Ось так Господь показує, що мудрі є ті, котрі вважають на Його Слово і котрі кермують Його Словом а не зовніш-

ним впливом, ані навіть своєю власною опінією або заключенням, ані мудрістю й величністю їх ближнього.

²⁰ До ворохобників Єгова каже: "По всяк день простягав я руки мої до народу неслухняного, що ходив путями лихими, по своїй подобі, і до народу, що мене беззастанно в лице зневажає, бо приносить жертву по садах та палить кадила на цеглі [на зроблених річах чоловіком, а не на Христі, вибраним Каменем Богом Єговою]." (Іса. 65: 2, 3) (Гл. В.Б. 1930 стр. 334, *англ.*) Ся кляса не хоче відкривати сатанської злої організації через голошення правди, а радше вона обходить легко із нею, щоб не стратити ласки у світа, і до таких Господь Бог каже: "Горе синам неслухняним, — говорять Господь, тим, що задумують задуми без мене, — що виходять у вмови, мені супротивні, та гріхи на гріхи громадять: не спитавшись у мене, йдуть вони в Єгипет, щоб шукати підмоги в силі фараоновій та захистити себе в тіні Єгипту." — Іса. 30: 1, 2.

²¹ Та сама ворохобна кляса є названа бутною і поспутою в слідуючих текстах: "А в людей сих серце бутне й ворсхобне; відступили та й пійшли манівцем." (Ерем. 5: 23) "Всі вони упрямі зрадники, живуть неправдою; се мідь і залізо вони, — всі посповані." — Ерем. 6: 28.

²² Про сих псалміста каже, що вони червають сина своєї власної матери. (Пс. 50: 20) Ісус говорить про сю саму клясу як про "робітників беззаконня"; і також як про "злого слугу"; і апостол називає їх "чинителями беззаконня", тому що вони не прийняли любови правди і для того відпали і є названі "чоловіком гріха", "сином погибелі". — Мат. 13: 14; 2 Сол. 2: 2-12.

²³ Повніші тексти ясно показують, що Господень пророк описує в шестім верші шістьдесять восьмої Псалми, три кляси на котрі посвячені є поділені. Вірні, що люблять Господа, бачать сі правди і підносять піснь хвалення для імені Єгови і радісно голосять, що Єгова є єдиный правдивий Бог, що Його царство оправає імя Його, і що Його царство єдиною надією для роду людського.

ПРОБРАЗ АРМАГЕДОНУ

²⁴ У многих місцях Біблії Єгова вказує те що буде переходити в часі Армагедону або в день битви великого Бога. Слідуючий текст є один із таких доказів: "Боже! Як йшов ти поперед твого народу, як переходив пустинною, тремтіла земля — і небеса клянули перед Богом — сам Синай перед Богом, Богом Ізраїля." — Пс. 68: 7, 8.

²⁵ У сих словах псалми Давид очевидно відноситься до Єгови, як Він випровадив Ізраїля з Єгипту до гори Синай і звідтам до краю Па-

листини, і відтак згадує що сталося при горі Синай і що вони представляли річи які мали взяти місце опісля. Зараз по першій битві Мегідо, Дебора зачала пророкувати. (Суд. 5: 19) Слова ужиті сею пророкинею, були дуже подібні до тих, котрі Давид опісля ужив у сій псалмі. Се показує, що сі слова не вишшли від жадного чоловіка, але були скермовані і диктовані Господом через Його ангела. Слова висказані Доборою звучать: "Як йшов еси з Сегіру, Господи, з Едому, стався трус по всій вселенній на землі й на небі; на землі все затремтіло, (небеса гучали), краплями взялися хмари, ринули водою. І стадися перед Богом (віковічні гори, й Синай великий танув од лица Господнього)." (Суд. 5: 4, 5) Очевидно, що сі слова пророкини ужила, тому що Єгова потворив свій дивний й чудовий акт в битві Мегідо, і подібно до сього, який був показаний при горі Синай. Описуючи битву Мегідо пророкиня каже: "Воювали з неба зорі, били на Сызару, (із допріг своїх на його) виступали боем. Той Кисон, бурчак (потужний), різко рвав і ніс їх. Поток Кедумим, потім Кисон. Жени, душе моя, сильних у рості! Ой ламалися ж у коней копита від бігу, від утечі сильних. Прокливайте Мероз, каже ангел Господень, прокленіть, прокленіть осадників його, що не прийшли на підмогу Господеві, на поміч Господу з сильними своїми!" — Суд. 5: 20-23.

²⁶ Многі з посвячених думали, і декотрі ще дальше думають, що велика битва в день Всемогучого Бога се буде битва між людськими силами й людським средством. Як ангел Господень кермував битвою Мегідо, яко представитель Бога Єгови, так і Ісус Христос, Його великий Чинownik, буде кермувати битвою в великий день Всемогучого Бога, ділаючи яко представитель Бога Єгови. Слова пророцтва висказані Доборою, і ті, що знаходяться в семім і восьмім вершику шістьдесять восьмої Псалми, попирають се заключення досить виразно. Апостол Павло в дванадцятій голіві до Жидів, відноситься до тієї самої річи, і показує, що слова пророцтва висказані Доборою і Давидом мусять бути пророцтвами відносно того, що має настати в "день Його приготозання" і про велику й остаточну битву. Се мусіло виглядати дивним і чудним для всіх, хто бачив армію Ізраїльську під провідництвом Йозії як вони воювали ворогів під Габаоном. Се мусіло бути дивним і чудним бачити, як небесне воїство побіджувало ворога в користь завітуючого Божого народу. В тім то часі Бог Єгова, підчас коли битва горіла, синав великими кавалками граду з неба, котрим більше число було вбитих чим мечем ізраїльської армії. (Йозії 10: 9-12) Рівнож коли Ізраїльтяни

під керівництвом Барака воювали ворога під Мегідом, то се мусіло виглядати дивним і чудним для тих, що бачили силу Єгови об'явлену проти ворога коли: 'звізди з неба' воювали проти ворога й ворог був цілковито побіджений.

Ісаія пророкував про прихід битви Армагедону або великої битви в день Всемогучого Бога, і каже: "Бо встане Господь так, як на горі Перезамі, розгнівається, як на долині Габонській, щоб зробити діло своє, діло незвичайне, та й довершить своє діло, своє діло дивовижне." (Іса. 28:21) Яких елементів Бог уже в сій битві, то ми не знаємо, але з пророчих образів можемо бачити, що Бог Єгова вже своєї сили шоби знищити сатанську організацію. В якийби то спосіб та сила не об'явилась, то се буде незвичайно дивним для тих, що будуть бачити се. Слово "незвичайно" наведене в повисшій пророцтві Ісаї значить "чудове". Через свого пророка Захарію Єгова каже, що в "день Господень", коли сатанська організація нападе на Його нарід, "тоді виступить Господь і в оружитья проти тих народів, як було колись оружувавсь у день бою." (Зах. 14:3) Ми знаємо, що Сатана збирає всі свої сили проти сил справдливости, і що сили на землі, котрі стали по стороні Господа, є надто слабі, шоби успішно могли виступити в боротьбі проти ворога і знищити його, і в очах всіх, що будуть мати привилей бачити се, се буде дивовижним і чудовим ділом.

Єгова через свого представителя Ісуса Христа прийшов до свого храму в 1918 р., і тоді настало трясення землі, т. є потрясення земних обставин Божого народу. Останок, котрий є 'десятою частию города, впав, і забито у сім трясенню тисяч імен людських.' Вони були відтяти від сатанської організації і пораховані за мертвих через сатанських агентів. (Гл. Одкр. 11:13; *Світло* I, стр. 214.) *Роттердам* переклад повисшого тексту шістьдесять восьмої Псалми звучить: "Земля тряслась, і небеса клянули в присутности Бога Синаю." Велику лекцію яку мали навчитись сотворіння, була ся, що Єгова — Він єдиний правдивий й всемогучий Бог. В який би то спосіб не було, то всі вони мусять бути повідомлені о сій правді. *Роттердам* переклад сього тексту вказує ясно, що гора, котру Він сотворив, тремтіла і тряслась коли Він давав закон через Мойсея. Той самий Бог, що воює за свій нарід і провадить їх до побіди, і той самий Бог, що приходить до свого храму, вибирає й провадить свого останка в таїнний пробуток Всевишнього, в місце безпеки, і той самий Бог знищить ворога й його організацію в Армагедоні. "Небеса клянули" не значить, що буквальні небеса впали, але що з них спав дощ або відсвіжаюча правда на

Божий нарід, підчас коли вони перебувають в стані пустині. Се закінчення можна поперте слідуєчими текстами, у котрих знаходиться те саме слово, а імену: "Хмари ринули водою." (Суд. 5:4) "В пальців моїх капала миро." (Пісня Пісень 5:5) "Капати муть гори соком виноградним." (Йоїла 3:18) "Точити муть гори сок винний." — Амоса 9:13.

Від коли Господь прийшов до свого храму, з Його небес зачали капати відсвіжаючі правди на Його останні члени на землі. З Його ласки останок отримує сі дощі пророчих правд, і яко свідки Єгови вони зливають сі правди на всі народи, а головні на народи, з котрих складається "Християнство". "Сину чоловічій! оберни лице на дорогу к'полудню промов слово проти полудня, і виречи пророцтво проти ліса полуденного степу." (Езек. 20:46) "Сину чоловічій! повернись лицем проти Єрусалима й проповідуй проти землі Ізраїльської." — Езек. 21:2.

Останок Єгови тепер 'засів в небесних місцях' з Ісусом Христом в Його храмі. (Ефес. 2:6) Сі вірні зливають пророцтвами Божими "Християнство", оголошуючи імя й царство Бога Єгови.

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

1. 2. Яка особиста подія наслонка, шоби співати хвалення в честь імени Бога Єгови? Кожу Віл мірив своє імя? Хто буде співати сі хвалення? Яку пісню вони будуть співати?
3. Наведи декотрі великі правди, які були відкриті для останка і в котрих міститися спів хвалення в честь імени Єгови.
- 4-6. Для якої цілі тут згадується про шлях і коли він був отворений для останка? Який доказ маємо, що повисшій шістьдесять восьмої псалми принесе поміч для Божих помазанників?
- 7-9. Порівняй положення Божого завісуючого народу тепер із Ізраїлем, коли він був в дорозі до Єгипта, і повисшій вираз "робіть дорогу тому що іде через пустиню."
10. Яку зваля мають слова Езекиїла 47:8 з сією студією?
- 11, 12. Що значить вираз "Імя Його ЯГ"? Як словенням Захарії 9:9 відноситься до Псалми 68:4?
- 13-16. Хто є тіми сиротами про котрі згадується в 1 верші? Опши чому вони є сиротами? Як Єгова охороняє й обороняє їх?
17. Пристосуй Ісаї 9:16, 17.
- 18-20. Поясни, як Єгова є суддею для всіх.
- 21, 22. Коли й як Господь знищить дім язучих, (2) "межу відомшу утвердить"? До чого відноситься вираз "Бог у святлому домі своїм"?
- 23, 24. Поясни значіння "одиноким Бог дає жити в долині". Наведи інші тексти котрі доказують тотожність класи так званої "одинокими".
25. Коли й як сі "одинокі" були поміщені в доми? Для якої цілі се було зроблено?
26. Наведи інші писання котрі вказують хто є "владями".
- 27, 28. Поясни слова "Він бо поставив свідчення своє в Якові." Пристосуй Псалму 78:10, 11.
29. До кого відноситься слова "хто мудрий"? (Іс. 107:43) Що він замітить? Коли і як розуміють "милости Господні"?

- † 30-32. Як співинаєть слова в Ісаї 65: 2, 3?
 † 34. Де для трьох клас відноситься Псалма 68: 7, 8.
 † 34, 35. Чому подібні вирази є ужиті в Псалмі 68: 7, 8 і в Суджів 5: 4, 5.
 † 36, 37. Хто буде возвати в Армагедоні? Опаша пророчий

обра, і пригосудь до сав пророка Ісаї 28: 21 який описує Армагедон.

- † 38-40. Поясни, ше значить "дема трислає". Чому тут задується про "Бога Синаї"? Поясни значіння "ханати муть небеса".

ОГОЛОШЕННЯ ІМЯ ЄГОВИ

«Дав линути животворному дощеві, о Боже; ти кріпив наслідде твоє, коли воно томилось.» — Пс. 68: 9.

Часть 3

ЄГОВА БОГ є Сотворителем неба й землі, і всі Його пророцтва й одкриття є Його Словом правди. (Іса. 45: 12; Йоана 17: 17) Тих людей, що посвятились Йому, Він уживає яко свій знаряд для оголошення правди иншим; вони є посудинами уживані яко Його свідки. (Іса. 43: 10-12) Є такі одиниці, що уперто віддають признання й пошану людям за правду, котра від часу до часу є поміщена у *Вартові Башті*. Се не лише помилка, але мусить бути дуже неприємним для Господа. "Чим скаже штучний утвір про того, що її виконав; він нічо не знає?" (Іса. 29: 16) Давати чоловікові кредит за врозуміння й оголошення Божої правди, се зневага для Єгови. "Що в людей високе, те огида перед Богом." (Луки 16: 15) Многі спричинили великі шкоди собі й иншим через се, що вони давали кредит людям й вивисшали їх. Се не лише є доказом самолюбства, але се показує брак любови й посвяти до Бога Єгови й Його Слова правди. Рівнож не є се угодним перед Господом для чоловіка потайно або добровільно приримати вивисшення від других, як й вивисшення инших. Хтось може думати, що йому належить похвала за се, що він щось зробив; але неробить ріжниці хто що думає, жадному чоловікові не належить ніякий кредит. Від самого дня коли Бог зробив угоду з Ізраїлем при горі Синаї аж до тепер, то Він все робив натиск в своїм Слові, на конечність остерігатись підступу Сатани, і дуже часто остерігав, шоби не виясшати жадного сотворіння. Нехай всяка честь і слава буде дана тому, кому вона належить. Ціль Сатани є, шоби як найбільше з посвячених сполягали на людські сили або на якогось чоловіка. Чинячи се, він вельми ошукує многих і своїми хитрощами противник відпроваджує наманівці многих і вони відпадають до громади "чоловіка гріха". — 2 Сол. 2: 10-12.

* Від коли Христос прийшов до Божого храму, від того часу було зіллиття правди на Божий наряд. Псалміста (68: 9) робить натиск на факт, що се Бог Єгова зіслав сі дочі правди. "Дав линути животворному дощеві, о Боже"

Жадний чоловік не мав ніц до чинення з посланням сього щедрого дощу правди, лише що чоловік був ужитий Господом до розношення сих правд иншим. Божі вірні слуги не продукують овочу, що становить життя-даючу й життя-підтримуючу правду, але вони лише розносять сі правди иншим, котрі то правди Бог випродукував або дав. Ніде в писанню не знаходимо, що треба співати хвалення в честь чоловіка, але писання виразно й часто каже нам, що наша робота є співати хвалення в честь Єгови і проголошувати Його діла між людьми і напаминати, що ім'я Єгови велике. — Іса. 12: 4.

ЙОГО НАСЛІДДЕ

* Наслідде Єгови складається з Його пильних і з любови посвячених сотворинь. "Бо най Господа наряд Його; Якова [котрий представляє помазанників Його] уділ насліддя Його." (5 Мойс. 32: 9) "Щасливі народи [Божий святий наряд (1 Петра 2: 9)], що зовуть Господа Богом своїм; — народи, що вибрав його собі за властність!" (Пс. 33: 12) "Наслідде мое — Ізраїль." (Іса. 19: 25, *анг. перекл.*) Для своїх помазанників Єгова велів написати: "Просвічені очі серця вашого, шоб зрозуміли, що за впованне поклону Його, і що за багатство славного насліддя Його в святих." (Ефес. 1: 18) Псалміста каже, що Бог Єгова післяв своїм людям щедрий дощ, чим "кріпив насліддя твоє, коли воно томилось". (Пс. 68: 9) Розгор світової війни приніс посвяченим Божим людям обставини серед котрих вони вичерпались з своїх сил. Від 1917 до 1919 р. вони були "втомлені" відносно свідцтва о царстві. При закінченню 1919 року дощі зачали спалати з Божого неба. Господь показав своїм людям ріжницю між їх роботою, котра була представлена через пророка Ілію, а роботою котра була представлена через пророка Елисея; і від того часу, ті, що любили Бога, зачали отримувати відсвіження, і стали зміцнені в Господі і були привернені. Сі правди й благословенства прийшли від Господа а не від жадного чоловіка.

* Посвячені й вірні свідки Єгови колективно

є названі словами "добрим чоловіком". Для них Бог є провідником; і тому написано: "Господь править ходою доброго чоловіка, і дорога його подобається йому." (Пс. 37: 23, *анг. перекл.*) Коли Господь прийшов до свого храму, тоді Він дійсно утвердив своїх людей котрі бажать ходити його дорогою. Згідно із сим є написано: "І благословенне Господа Бога нашого нехай буде над нами! І діло рук наших утверди для нас. Боже, утверди діло рук наших!" (Пс. 90: 17) Очевидно, Єгова післав щедрий дощ, що значить обильний дощ правди, для того, щоби потішити й утвердити свій нарід; отже давати кредит чоловікові за сі дощі правди, значить показати брак оцінення Бога й Його милостивої доброти яку Він указав для своїх людей. Се показує, що хто так робить не є цілковито посвячений Єгови. Если хтось знаходиться в такому стані, тоді єдиний властивий напрям є, стриматися від давання чести й слави людям, а звернути свою любов і посвяту, признання й честь, Богу Єгови.

ОЦІНЕННЯ

Десятий верш шістьдесят восьмої Псалми виражує, як останок на землі оцінює любов й доброту показану їм через Бога Єгову. "Племя твоє осіло там; в доброті твоїй, Боже, приготував ти для бідного." Еврейське слово *хей* тут переложене "племя", і в різних інших місцях є переложене на "життя, живі, звіря, живі, громади й відділи. Після Ротердамового перекладу, то сей текст звучить: "Твоя жива сила замешкувала там." Божий останок на землі є дійсною живою силою або живою річю, тому що вони живуть в країні живих від котрої ворог старається відтяти їх. (Пс. 116: 1-9) (Гл. В.В. з 15. марта, 1931, стр. 85, *анг.*)

"Вони жили в країні "насліддя" і стали "втомлені" або "вичерпані" і вельми потребували відсвіження й повернення через Господню правду, котра зачала спадати щедро для них в 1919 р. "Праведні будуть мати землю, і жити на ній по віки. З уст праведних виходить премудрість, і язик його говорить правду; закон Бога його в серці його, не спотикнеться нога його, ступаючи. Беззаконник чигає на праведника, і хоче зігнати його зі світа; Господь же осудить його на суді." — Пс. 37: 29-33.

Той щасливий стан, повисше описаний, Бог приготував для тих, що люблять Його. Псалміста каже: "В доброті твоїй, Боже, приготував ти для бідного", а в Ротердамовім перекладі, — "для впокорених". З боку в *анг. Біблії* написано "для пониження". Ісус зазначив се незмінне Боже яраво сили словами: "Блаженні вбогі духом, бо їх царство небесне."

(Мат. 5: 3) Божі впокорені й понижені люди, убогі духом, але багаті вірою, і будучи вельми гноблені ворогом, вони кличуть до Бога і Він вислухує їх. "Той бідолашний благає, і Господь почув його, і від всіх напастей вислوبيв його." — Пс. 34: 6, 7.

"Благальні молитви постійно були засилані до небесного престолу, і Господь почув і спогодав благання тих, що кликали до Нього: "Нехай не вернеться з соромом пригноблений! Нужденний і бідний нехай возхвалить імя твоє." (Пс. 74: 21) "Я ж мізерний і бідолашний, Господь дбає за мене. Ти моя поміч і моє спасення; Боже мій, не загайся!" (Пс. 40: 17) "Я ж мізерний і бідний; Боже, поспіши до мене! Ти моя поміч і моє спасення; Господи, не загайся!" (Пс. 70: 5) "Приклони, Господи, ухо твоє, вислухай мене! Бо я нужденний і вбогий." (Пс. 86: 1) "Я бо нужденний і бідний, і серце моє зранене в мене." — Пс. 109: 22.

Молитва вірних була вислухана, і тоді з неба спали дощі і принесли їм відсвіження і повернення до Бога. Між сими дорогоцінними відсвіжаючими правдами, котрі були дані Його народі, було зрозуміння двацять третої Псалми; і тепер вірні кажуть: "Так, милосерде і благодать будуть проважати мене по всі дні життя мого; і жити му вдомі Господнім о всі дні." (Пс. 23: 6) (Гл. В.В. 15. січня, 1931, *анг.*)

Що можна сподіватись від людей, котрі були реципієнтами многих благословенств від Господа Бога? Спевністю, що не заложення рук і дармовання і даремне змагання виробити собі совершенний характер і чекати, щоби бути забраним до неба! Бог покликав своїх людей з темряви у своє дивне світло правди, і відсвіжує їх і утверджує їх в тій цілі, щоби вони були свідками Йому і щоби вони співали про чесноти Його і повідомляли, що Він, Всемогучий Бог, і оголошували світові, що Його царство оправдає Його імя і принесе бажання серць всім чесним і щирим сотворінням.

Його слово

Дальше псалміста, під керівництвом Єгови, виразно зазначає жерело вістки правди: "Господь [з єврейського *Адонай*, вираз імя Всемогучого Володаря] прорік слово, і було вістовницю велика сила." (Верш 11) Сей текст цілковито заперечує, що який будь чоловік може втворити вість правди. Се, що Господь уживає чоловіка до написання слів правди, не може бути причиною давати кредит сьому чоловікові за вість правди. Если Сатана може відвернути ум людський до тої точки, щоби вони віддавали честь і славу людям, що пишуть вість, або ті, що малиб писати вість, тоді до такого степеня він кидає зневагу на

імя Всевишнього. Вірний останок мусить навчитися полишити нерозумний напрям вивіщення людей, котрих Господь уживає яко свій знаряд. Се не робить ніякої ріжниць чи ся вість є написана й видана через того, що походить з Кавказу або що походить з Африканської раси. Той, кого Господь уживає, є лише частю великої організації Єгови й всяка честь й признання належиться Богу Єгови, а не чоловікові. Се булоб неможливо для когобудь із нас бути цілковито посвяченим Богу Єгови й взяти який будь інший напрям чим віддавати честь і славу Богу. Бог розставив членів тіла Христового після своєї впадоби, і для кожного приписав задачу до виконання, і Господь високо поважає кожного члена, тому що він занятий в Його службі до певної міри; але се не на місце для членів тіла вивіщати одного понад другого.

¹² За днів апостола Павла був також напрям вивіщати людей, і тому він дав остру пересторогу проти сього; але декотрі ще й тепер не зважають на пересторогу натхненого апостола. Тепер з ласки Господньої ми бачимо ясно, що ті, що народились з Божої жінки, і котрі стались дітьми Сиона, є навчені Богом Єговсю; і останок, оціняючи сей факт, має великий мир. (Іса. 54:13) Сей мир не приходить задля того, що чоловік зробив або робить.

¹³ Після Ротердамового перекладу, то сей текст звучить: "Цар Господь прорік слово." Очевидно для тієї то причини у восьмим вершику сказано: "Небеса капали [дощем правди] перед Богом", коли Він прийшов до свого храму. Вираз "слово" є ужите, тут в широкім значінню, і не відноситься лише до якоїсь одної вістки яку Господь дав або дає, але до цілої серії, котрі Він дав і дальше дає від коли блискавиці зачали виходити з храму і освічувати Його Слово. Отже вираз "слово" включає в собі всю обявлену правду, включаючи книжку *Оправданне* і все, що ще буде відкрито й видано, з Господньої ласки, як довго останок буде на землі. Єгова дав свідчення Ісусові Христові, щоб Він свідкував відносно Його замірів, і тепер останок має привилей давати се свідочтво і доручувати вість правди, повідомляючи, що Єгова є Богом і що Його царство прийшло. — Одкр. 12:17. <

¹⁴ В попередних числах *Вартової Башти* сей текст був наведений як авторитет назви тіла або збору Господніх людей під імям "компанія". (англ.) Хотяй назва "компанія" після писання властиво відноситься до котрого будь зібрання Божого народу, однак слово "компанія", ужите в сім тексті, не є ограничене до одного або більше зібрань Божих людей. Слово "компанія" (або армія, англ. перекл.) відноситься

до всього останка на землі, котрий є назначений й висланий бути свідками Єгови. Ціле число зібраних ділають як єдність під керівництвом Ісуса Христа, їх Голови храму, котрий уживає армію своїх ангелів у своїм храмі для виконання роботи проголошення царства Єгови й доручування остороги ворожій організації. Єгова — Бог порядку; і позаяк Він вимагає, щоби все було зроблено впорядку, то входить, що всі дійсно люблячі Його, будуть працювати разом в єдності, кожний стараючись виконати дані йому інструкції. Ніхто з останка на землі не є совершенним, але всі признають, що Бог настановив когось давати розпорядження; і если той, що займає ту позицію, зробить помилку, тоді Господь самий спростує сю помилку у свій власний спосіб і після своєї мудрости. Отже се булоб цілковито не на місці для когобудь виконувати відмінну роботу, супроти Божої організації, лише тому, що так можна зробити. Лише ті, що стараються законно увійти в царство, — а старатись законно значить, працювати після положених правил Господом. Ті, що противляться роботі, котру Господь виконує через своїх свідків, і хто старається виконувати її в инший спосіб, той виразно є заключений до класи названої Ісусом "беззаконниками". (Мат. 13:41) Таких ангел Господень збирає геть, щоби в Його організації була цілковита єдність.

¹⁵ В поправленій версії сей текст, над котрим тепер застановляємось, звучить так: "Жінок, що голосять сю новину, сталась велика сила." *Ротердан* знов переложив сю часть тексту: "Громада-вістовнів сталась велика сила." Се слово, що відноситься до тих, що голосять вість, є женського рода, але се не значить, що властиве слово в сім тексті має бути "жінка". Еврейське слово "вістовниць" в Ісаї 40:9 є переложене так: "Ти, що приносиш веселу вість", а з боку зазначено: "Ти, що розказуєш веселу вість." Рівнож і про Сион говориться в роді женським, тому що ті, що голосять сю радісну новину, належать до Сиону, представлені через жінку. "Взійди ж із веселою вістю на гору, Сионе! Кликни голосом із усієї сили, Єрусалиме, по даючи вість благу! кликни, не бійся; скажи містам Юдейським: Ось він — Бог ваш." (Іса. 49:9) Те саме слово знаходиться в Ісаї 61:1 і є переложене "принести благу вість" і так само в Ісаї 52:7. У сім посліднім тексті про останка говориться як про членів Христа на землі. "Ачі ж гарні на горах ноги благовістника, що мир возвіщають, що вістять радість, проповідіає спасення, що говорить Сионові: Зацарював Бог твій!" (Іса. 52:7) Рівнож те саме слово знаходиться в Наума 1:15: "Ноги посла з доброю вістю." Отже те слово в Новім Завіті рівняєть-

ся з словом "евангелия". В Біблії так званій "Сентігент", як і в перекладі *Роттердама*, показують, що ті, що голосять слово становлять ноги Його", т. є земні члени "вбраного слуги", і в котрім то "слуги" нема полу женського ані мужеського, а всі одно в Христі, і ділають як одиниця у голошенню вістки. Отже між свідками Єгови не може бути розділу.

¹⁰ Псалмїста каже про се: "Велика була сила вістовниць." Се значить, що сі члени на землі є великі, але не самі в собі. Вони великі тому, що вони належать до Божої армії, і для того вони "сильні в Господі й в потузі сили Його." На кожного члена з останка Бог виляв свого духа, і всі вони мають часть в голошенню імя й царства Єгови. (Йоїла 2: 28, 29) "Всі, що знаходяться в храмі звіщають про Його чесноти." (Пс. 29: 9) Інші писання показують, що Ісус Христос своїми небесними ангелами кермує роботою останка. Сі отже, що голосять вість царства, є "великим і сильним народом". "А Господь загримить перед військом своїм гуком величнім; бо се його — отта безліч війська." (Йоїла 2: 11) Серце кожного члена останка мусить бути совершенно до Бога, що значить мусить бути цілковито посвяченим Богу Єгови. Згідно із сим є написано, що Бог дає своєї сили для тих же. "Бо ж очі Господні обіймають усю землю, щоб піддержувати тих, що їх серце цілковито йому віддане." (2 Парал. 16: 9) "Єгова бо — сила моя, й пісня." (Іса. 12: 2) Отже останок є великий а потузі Господа.

¹¹ Голосити значить давати довідома взагалі людям; і в теперішнім часі се робиться за посередництвом радія, публичних і приватних промов і через книжки й книжечки й магазини й иншу друковану літературу. Коли застановитись над роботою виконаною кожного року, про котру сими роками подається в Річній Книжці, то ми можемо сказати: "Се велика праця; і жадні людські чинники, котрі складаються зі зборових робітників, не можуть докнати сього без сили Господньої. Дійсно се Господь виконує, і воно дивне в наших очах." В минулих роках, зборові старші робили найбільше голошення, але тепер нема ріжниць між старшими а иншими в зборі, але всі поступають вперед як одно злучене тіло, ділаючи як "слуга" Господень, щоби повідомити, що Єгова є Богом, і що Його царство є надія світа. Деж старші були вибрані, а відмовились брати активну участь в полю служби і проголошувати правду, то сим вони пошкодили самі собі, і если вони будуть дальше так поступати, тоді наслідки будуть дуже лихі для них. Сі короткі слова остороги дається тут не в цілі якоїсь пімсти, але знадією, що декотрі з них побачать

свій правдивий стан і пробудяться до свого привилею, який Бог поставив перед них.

¹² Від часу до часу являється незгода в декотрих зібраннях, котрі називають себе посвяченими Господеві. Між правдивим останком не може бути ніякої незгоди. Незгода і сварня се наслідки чинности самолюбства, і ті, що цілковито посвятилися Господу Богу, не стараються оправдати себе ані вивисшувати одного, а понижати другого. Их ціль і бажання є, щоби гармонійно служити Богу через сповнення Його приказів і радісно доручувати свідоцтво Ісуса Христа, котре було припоручене в їх руки. Отже Господні помазанники не повинні ніколи сваритись із тими, що бажать розбити працю. Если у вашім зібранню знаходиться хтось незгідний і старається розбудити боротьбу, тоді відлучіться від такого і полишіть їх самих, а самі в радості й єдності служать Господеві. — Рим. 16: 17, 18.

¹³ Ся Псалма безперечно твердить, що *Вартова Башта* ділала в гармонії з волею Божою коли вона заохочувала посвячених бути зайнятими в службі й дучи від дому до дому і голосити вість царства Божого. Можна сподіватись, що Сатана буде уживати всяких можливих средств під його кермою, щоб уневажнити, стримати й перешкодити такій роботі або службі. Щоби се докнати, то Сатана наймає голownie тих, що становлять "чоловіка гріха", дуhovenство, і всіх инших, котрі входять з ними в змову, щоби знаслувати правду і противитися виданню вістки свідків Єгови. Але нехай ніхто з останка не знеохочується. Бог Єгова уживає своєї сили в користь членів своєї організації на землі, і нема нічого, щоби встояло проти сили Бога Єгови.

ВІЙНА В РОЗВОЮ

¹⁴ Пророцтво записане в сій Псалмі продовжується дальше сими словами: "Царі з військами втікали, вони втікали, а хто обняв домівку, паював здобич." (Верш 12) В теперішнім часі три нечисті духи подібні до жаб на входять на царів цілого світа, щоби "зібрати їх на війну в день той великого Бога Вседержителя." (Одкр. 16: 14) Отже дванацятий верш повисше наведеної Псалми здається відноситься голownie до недалекої будучности, коли велика битва Армагедону буде в повнім розвою. Надутий, і з великою хвальбою і шумом, Сатана збирає свої сили проти Божої гори. Псалмїста говорить про той час коли битва буде в розвою, і каже: "Царі з військами втікали, вони втікали." Се піддає думку великого зворушення підчас битви, коли ворог відступати ме. Сей відступ ворога не спричинить громада, що тепер оголошує на землі про Бога й Його цар-

ство, але се — Бог встане, як се зазначено в першій верші: "Нехай встане Бог! Щоб розсіпались вороги його, і розбіглись перед ним ненавидники його!" Се будуть сили Єгови, під керівництвом Його чиновника, Ісуса Христа, що спричинять утечу ворога і розібють його на порох. — Наума 2: 1.

21 Позаяк ці пророцтва були написані головню для користи тих, що тепер живуть на землі при кінці світа, т. є для останка, то дванадцятий верш сей псалми є зазначений і піддає думку, що бодай часть з останка буде на землі в часі коли Господь відверне ворога і дістане цілковиту перемогу. В той час здобич буде поділена, через що побільшаться справи царства на землі по якимось часі по битві Армагедоні. Если се правда, тоді безсумніву останок буде бачити царів земних відступаючих, і вискаже слова пророцтва: "Ворог втікає, втікає!" Господь поразить ворога, і цілковито знищить його.

22 Тоді псалміста каже: "А вона, що лишись в дома, паювала здобич." (англ. перекл.) Після єврейського сей вираз можна розуміти "уродлива" або також "ніжна". "Я уподобав дочку Сионську до уродливої й ніжною жени." (Ерем. 6: 2) Збоку в англійській Біблії читаємо: "Жінка живучи в дома." Очевидно, що ці слова відносяться до земної часті Божої жінки, Сиона. Останок тут уподоблений до старинних часів жінок, котрі отримували дім і що вони не будуть брати активної участі в битві Армагедоні тілесним оружжем. (2 Кор. 10: 3, 4) Вони беруть участь у битві, але лише як співаки й танцюристи. Вони танцюють і співають в честь побідоносного Воеводи, Єгови, і Ісуса Христа, великого позатипічного Давида. Се було представлено в слідуючих текстах:

23 "Та як йшли вони додому і вертався Давид подукавши Филістія, то виходило тоді зусіх Ізраїлевих гордіх жіноцтво на стрічу цареві Саулові, танцюючи й співаючи під веселу гру бубнів та цимбал." (1 Сам. 18: 6, 7) Останок тут описаний, як 'чоловік одягнений в днну одежу і при боці його писарський знаряд', однак котрий не бере участі в дійсній боротьбі, котру виконують других шість, що мали знаряд до вбивання. — Езек. 9: 1-8.

ОБРАЗ ОСТАНКА

24 Останок є представлений через жінку, що остається в дома і котра опісля ділиться здобичю після божественного права, зазначеного в 1 Самуїла 30: 22-25: "Та всякі злюки й нікчемники між людьми, що ходили з Давидом, почали таке провадити: За те, що вони з намету не виходили, ми не дамо їм нічого з тієї здобичі, що відобрали, опріч їх жінок та дітей; нехай будуть їх та йдуть собі. Давид же від-

казав: Не чиніте таке після того, що нам дав Господь, і оборонив нас, а горду, що напала на нас, оддав нам у руки. Та й хто слухати ме нас у цій справі? Ні, яка частина тим, що ходили на війну, така мусить бути й тим, хто зоставався при таборі: однаково всіх обділиться. На тому стало воно з того дня й на дальше. Він се зробив установою й звичаєм в Ізраїлі по сей день." Також завважте слова пророка: "Тоді настане велике паювання здобичі, навіть каліки будуть жакувати." (Іса. 33: 23) "Тим же то я дам йому пай між можними, й з сильними ділити ме здобич." (Іса. 53: 12) Сі вірні одиниці, представлені через 'жінку, що осталась в дома' мають свій дім в тайнім пробутку Всевишнього, і там вони будуть перебувати підчас битви, вповні віруючи й цілковито вповаючи, що друга сторона великої організації Єгови, котрій Він припоручив роботу дійсного вбивання, цілковито побідить над сатанською організацією. На сім вони не заведуться, а жінка сатанської організації буде переходити досвідчення матери Сизари і її "розумних княгинь" при битві Мигідо. (Суд. 5: 28, 29) Останок любить Єгову й Його царство, і тому займається голошенням Його Слова і Його царства; і Єгова охороняє їх і береже їх підчас коли вони се виконують.

ПОТІХА ДЛЯ ПОНИЖЕНИХ

25 "Коли ви впокоїтесь по вівчарнях, то маєте бути, як крила голубки, сріблом покриті, котрих піре золотом сяє." (Верш 13) Те слово "вівчарнях" в Езекиїла 40: 43 є переложене на "гаки". Такі гаки були ужиті для розірвання звірячого мяса, котре мало бути пожертвоване. "І здійме шкіру з жертви всепалення і розійме її на частини. І запалять сини Арона, священника, вогонь на жертівнику, і розложать на вогні дрова." (3 Мойс. 1: 6, 7) Сей тринадцятий верш псалми здається відноситься до Божого останка на землі в стані упокорення, наче жертва на "гаках", що готова до здійснення шкіри і тоді положена на жертву Богу, а певна часть її мала бути зварена в горшках. Про сих упокорених ось як псалміста говорить: "Але ж задля тебе вбивають нас цілий день, вважають нас, як овечок на зарізь." -- Пс. 44: 22.

26 Ротердаж переложив сей текст в Псалмі так: "Коли ви спочивати мете на таборній землі," а збоку в Біблії стоїть "між кучами конію, де табор був". Обидва ці переклади представляють стан упокорення Божого народу. Дальше псалміста каже: "Маєте бути, як крила голубки, сріблом покриті, котрих піря золотом сяє." Се указувало, що останок бодай почасті мав би бути оправданий під час його побуту на зем-

лі. Вони є дорогі в очах Господа і прекрасні в їх вірнім служенню Йому.

27 Промовляючи до своєї зарученої громади Ісус Христос каже: "Та вона єдина, голубка моя, чиста моя, єдина вона в матері своєї, вибрана зпроміж усіх, що вона зродила. Побачили її дівчата, й стали вихвалити; цариці й бранки — усі величати." (Пісня Пісень 6:9) Хотяя зненавнена й впокорена через сатанську організацію, то однак вона отримує срібло божественної правди й золото божественного признання. (Мал. 3:3; Одкр. 3:18) Слава Бога Єгови спочиває на вірнім останку. (Іса. 60:1,2) Його олюблений Син покрив останка ризами справедливості і постарався о шати спасення й признав його яко часть своєї організації; і Єгова дав їм нове імя. — Іса. 61:10; 65:15.

28 В иншій перекладі сей верш звучить: "Крила голубки сріблом покриті а її піре зеленосіяючим золотом." Коли останок Божого люду йде від місця до місця оголошуючи вість відносно Його великого імя й Його царства, то всі народи опрокидають і понижають їх, тому що всі народи є під правлінням Сатани. Хотяя многи люди думають досить добре про вірних свідків Єгови, то однак мало є таких, щоб мали досить віри й відваги і оправдувати їх перед обвинувачами. Коли сі вірні є покликани до суду або коли духовенство й їх союзники знущаються над ними, то ті, що співчувають до останка, стоять і не одчиняють своїх уст. Але коли царі війск Сатани будуть втікати і Бог отверто обявить свою ласку сій маленькій громаді вірних свідків, то-

ді вони будуть мати той прекрасний вигляд подібний до крил голубки покритої сріблом і її піра сияють золотом. Очеvidно се красне слово було ужите в тій Псалмї, щоб дати одвагу й потіху для тих, що нильно стараються оголосити імя й царство Єгови.

(Дальше буде)

ПИТАННЯ ДО СТУДІЇ

- 1, 2. Яка є позиція одиниці відносно проголошення правди? Покажи важність ясного оцінення цього факту.
3. Опийи, як Бог скривив своє насліддя коли воно знемагало.
4. Хто є тим добрим "чоловіком" згаданим у Псалмї 37:23? Як його кроки є кервовані Господом? Що ті писання показують, щодо жерела правди, через котру посвячені Єгови були поцінені й зміцнені?
- 5, 6. Хто є тим "визначним" в десятих верші сїєї Псалмї? Де вони замешкали і як?
7. Як Бог приготував свою доброту для вбогих? Як вони можуть доказати, що вони дійсно оціняють сі многі благословенства зіслани на них?
- 11-13. Яка лекція знаходиться в виразі: "Господь дав слово"? Що є доказом, що хтось розуміє й оціняє сє справу?
- 14, 15. Покажи значіння, чому останок часом є названий "компанія" або "армія". Покажи важність чому кожний повинен оціняти Господне розпорядження?
16. Чому про сіє компанія говориться як про "ведучу"?
17. Як се оголошення виконується?
- 18, 19. Поясни чому часом незгода бере місце між посвяченими Господу? Яку позицію возьмуть сі з останка в тїм огляді?
- 20, 21. "Царі з військами втікали." Як і коли сей пророчий вираз здається сповнився?
- 22-24. Яке є споминня сїєї: "Та, що лишалась в домі, назвала здохчю"?
- 25-28. Притосуй вираз: "Колі ви впокоїтесь по відчарвах". Поясни слова потіхи й зохочення: "Як крила голубки, сріблом покриті, котрих піре золотом сєв."

ТЕКСТИ НА ОСВІДЧЕННЯ

Середа 6. липня, 1932

«І повилучую аміж вас ворогобників і непокірливих мені . . . та в землю Ізраїлеву вони не ввійдуть; і визнає, що я — Господь.» — Езек. 20: 38.

ЗАРАЗ по визволенню в 1919 році Божий завітуючий нарід на землі знайшовся в стані пустини через три роки і пів, або 1260 днів. (Одкр. 12: 6-16) Протягом того часу Бог вірно опікувався своїми людьми, щоб вони могли зрозуміти й приготувитись до служби царства, котра наступила зараз потім і котра дальше поступас вперед. Се поставило останка в класі з Господом, але в той самий час затверділи серця "ворогобників", і тому вони були вилучені з між Божого вірного люду. Бог заявив, що такі "ворогобники" не "ввійдуть в землю", або так сказати, в духові благословенства, о які Бог постарався для останка. О І, 266, 267.

Середа 13. липня, 1932

«Господь пастир мій, . . . він веде мене по праведній дорозі задля імени свого.» — Пс. 23: 1, 3.

ВІД коли Господь прийшов до свого храму, від тоді ті, що були приведені там і освітчені, побачили й оцінили факт, що стадо Боже не було вибрано задля їх власних чеснот, але що ціль їх покликання й вибрання була ради великого імени Єгови. Дороги праведности є ті, по котрих ходить "слуга" класа від коли він став покритий ризами справедливості, що є символом Божого признання. Се та сама "стежка праведних" на котру світло Боже чим раз яснійше світить. (Прип. 4: 18) Ті, що полюбили Бога цілковито й несамолюбно, ті ходять по сій стежці. Ради сього імя той великий Пастир провадить їх там. В В 1/15/31

Середа 20. липня, 1932

«Бо коли хто з дому Ізраїлевого й з чуженців, що пробувають між Ізраїлем, одчурається мене, а допустить ідоли в серце своє, . . . я . . . викореню його зпроміж народу мого, щоб зрозуміли ви, що я — Господь.» — Езек. 14: 7, 8.

ВІДЛУЧИВШИСЯ від Божої земної організації, сі бунтівники — старші відлучили себе від Господа. Бог не

сказав жадному чоловікові організувати щось для Нього. Він виконує свою роботу у свій власний спосіб. Противники втворювали собі свою власну методи служби котра ввищує їх і других людей й чять сотворіння більше чим Сотворителя, і сим кладуть слотикання на дорозі інших. Вони не все ставлять Господа на першій місці, а в своїм серцю вони все несуть якусь самолюбну мотиву. (Іс. 16: 8) Ті, що спротивились і пішли на свою власну дорогу, знайшлись відлученими від Господа через Нього ангелів і були поміщені в класі "злого слуги". О I, 165-168.

Середа 27. липня, 1932

«Хто побідить, зроблю його стовпом, . . . і напишу на ньому . . . моє нове ім'я. Се глаголе: Амінь, свідок

вірний і правдивий, котим сотворіння Божого.» — Обкр. 3: 12-14.

СПЕВНІСТЮ, що ці слова мусять сповнитись в часі коли Ісус приведе своїх вірних у храм і нім вони будуть забрані до небесної слави. Отже виходить, що признані в храмі, яко громада, були наділені ім'ям яко вірні й правдиві свідки Єгови, тому що се — ім'я й титул Господа Ісуса, котре Він обіцяв написати на них. Коли Ісус виступає проти Сатани, то Він виступає під титулом "Вірний й Правдивий". Ті що знаходяться близько Нього, мусять бути подібні Поху і нести Нього ім'я. Отже се ясно вказує, що заявлення Ісаї 65: 15, що Бог дасть своєму слугі наше ім'я, т. є ім'я того, що сказав Амінь, щоб люди благословили себе нам в Бозі. В В 10/1/31

ДОБРИ НАДІЇ НА 1932-1933

РОБОТА Товариства є проповідувати радісну новину о царстві Єгови. Кожда посвячена дитина Божа має привилей брати участь в сій роботі. З організованням Товариства праця на наступаючий рік все була плянована після суми яку Господь давав через своїх освячених дітей. Ми дальше йдемо за тим приміром котрий є відповідним взірцем в церкві.

Кождий, що був просвічений правдою, оцінює факт, що се благословенство прийшло до нього яко дар ласки; і, если він має ревність для Господа, він дорожить сей привилей і вживає час, енергію і гроші, щоб розказати сю вість другим. Декотрі, що дають свідоцтво від дому до дому, на скільки їх обставини дозволяють, е також поблагословені грішми, котрі вони бажать ушити в службі Господній в цілі, щоб голодні правди, котрих вони не можуть особисто одвідати, могли бути покормлені дорожчиною вісткою о Царстві.

Звичай відкладати певну суму на працю Господню кожного тижня все оказавсь благословенством для дателя. Ваше повідомлення Товариства, що ви надієтесь дати певну суму, допоможе наперед оплянувати роботу напідставі вашої обітници.

По отриманню сього числа *Вартової Башти*, випишіть собі дві картки, акуратно однакові. Одну із них затримайте собі, щоб памятати

кілько обіцяли, а другу вишліть до нас. Або, если хочете, випишіть форму листа, копію котрого затримайте для себе. Лист повинен бути короткий, і написаний слідуєчими словами:

З ласки Господньої надіюсь, що буду могли в біжучім році дати на Ного працю на проширення євангелі слідуєчу суму, \$ Сі гроші я буду вислати в таких сумах і в таких часах, в яких Господь мені може.

(Підпис)

Сю картку просимо вислати на слідуєчий адрес:

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY,

Financial Department,

117 Adams Street, Brooklyn, N. Y.

Браття котрі мешкають в других краях нехай пишуть до відділу в своїм краю і так само нехай шлють свої "Добрі Надії" до свого відділу.

Самі ми не годні нічого зробити, але ми віримо, що молитви праведних можуть зробити багато. Отже просимо братів, щоб щоденно ригадували нас перед престолом небесної ласки, щоб нам дано мудрости і ласки уживати ті гроші в найкориснійший спосіб в проголошенню євангелі на Господню славу, і виконати роботу поручену нам.

Нехай встане Бог!

Щоб розсипались вороги його,

І розбіглись перед ним

Ненавидники його!